

Ny udgivelse fra SUFOI

Tirsdag den 16. marts udgiver vi UFO-Vision nr. 8.

UFO-Vision er SUFOI's specialtidsskrift med boganmeldelser og dybdybende artikler om ufoer og beslægtede fænomener. Nummer 8 har alien-bortførelser som hovedtema. Det handler altså om folk, som påstår, at de har været bortført af rumvæsner!

UFO-Vision er på 56 sider i A5-format, illustreret og koster kr. 19,00. »UFO-Vision nr. 8« udgives i et meget begrænset oplag, så derfor får du denne UFO-Mail inden udgivelsesdagen den 16. marts, så du kan nå at sikre dig et eksemplar, hvis du vil have seriøs viden om alien-bortførelser. Du kan bestille UFO-Vision i [SUFOI Butikken](#).

UFO-Vision indeholder følgende artikler:

- Robert A. Baker: Bortført af aliens - fup eller fakta? En lang og dybdybende artikel på 33 sider med mange nyttige referencer til selvstudium.
- David Morrison: Fakta og fantasier om ikke-jordisk liv. En anmeldelse af bogen Captured by Aliens.
- Robert A. Baker: Bortførelsesgåden er løst. En anmeldelse af bogen The Abduction Enigma: The Truth Behind the Mass Alien Abductions of the Late 20th Century.
- Philip J. Klass: Nye, falske MJ-12 dokumenter.
- Kim Møller Hansen: Virkelighedens X-files. Anmeldelse af bogen Real-Life X-Files: Investigating the Paranormal.
- En kort omtale af bogen MILABS: Military Mind Control and Alien Abductions.

Vi bringer her to smagsprøver fra UFO-Vision nr. 8:

UFO-VISION | Nr. 8

Militære ufo-bortførelser?

»MILABS: Military Mind Control and Alien Abduction« er skrevet af dr. Helmut Lammer. Bogen, som blev udgivet på det amerikanske marked af Illuminet Press i april/maj 1999, vil bevise, at nogle af ufo-bortførelserne udføres af militærpersoner.

„Hvis du tror, at du har et rimeligt kendskab til bortførelsesfænomenet, kan du godt tro om igen“, skriver Helmut Lammer. „Efter at have læst MILABS, opdager du, at der er mange og meget dunkle aspekter involveret.“

Helmut Lammer har opdaget, at flere og flere formodede bortførte påstår, at de er blevet overraskede, når de opdagede, at hemmelige militære organisationer var indblandet. Nogle af dem, såsom Katharina Wilson, Leah Haley, Melinda Leslie og dr. Karla Turner, havde angiveligt traumatiske erindringer om, at de blev bortført af ukendte militærpersoner. „Indtil nu“, siger Helmut Lammer, „har sådanne tilfælde kun været omtalt i bøger og artikler, som

de bortførte selv har skrevet, mens kendte bortførelsesforskere har ignoreret dem.“

„MILABS er den første bog, som i detaljer fremlægger beviser på, at hemmelige militære organisationer er stærkt indblandet i bortførelsesmysteriet“, siger Helmut Lammer.

Bogen omtaler tidligere tophemmelige amerikanske hjernekontrol-projekter såsom ARTICHOKE og MK-ULTRA og sammenligner hjernekontrolofre med MILAB-bortførte, dvs. påståede ufo-bortførte, som hævder, at de også blev kidnappet, undersøgt, krydsforhørt og i nogle tilfælde fået implanteret små fremmedlegemer af militærpersoner, mænd i hvidt laboratorietøj eller mænd i forretningshabitter.

Bogen omtaler den mulighed, at MILABS også drejer sig om aktiviteter som sorte, anonyme helikoptere set i forbindelse med ufobortførelser, påståede kidnappinger foretaget af hemmelige militære- eller efterretningspersoner, skabelse af „indbildte bortførelser“ og implantation.

Virkelighedens X-files

Af Kim Møller Hansen

Joe Nickell er forhenværende leder af et detektivbureau m.m., ph.d. i engelsk og nuværende Senior Research Fellow hos »Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal« (CSICOP) - den amerikanske organisation, der tager al mystik og overtro ved vingeбенet.

I mere end 30 år har Nickell undersøgt påståede paranormale hændelser - ikke fra skrivebordet, men ved at besøge mystiske steder, interviewe clairvoyante, udføre eksperimenter etc.

I bogen Real-Life X-Files gennemgår han 40 paranormale sager, fx spontan selvforbrænding (spontaneous human combustion, SHC), clairvoyante personers evne til at hjælpe politiet med at opklare forbrydelser, poltergeistfænomener, spøgelsesfotos, søslanger, ufo-kulte, Roswell-obduktionsvideoen og Roswell-legenden, Kennedy-forbandelsen, The Devil's Footprints, grædende madonnabilleder, stigmata (sårmærker på hænder og fødder), ånde-malerier, sigøjnernes spådomsevner, „magnetiske“ bakker, mælkedrikkende gudestatuer, alien implants (genstande i ufobortførte), spiritisme, skatten på Egeøen, korncirkler, hjemsøgte kroer, snakeoil og anden naturmedicin, spøgelsesskibe, aurafotografering og Jesu ligklæde.

De 47 kapitler er alle velskrevne og med et overskueligt omfang, forsynet med fyldige litteraturlister og noter. Nickell skriver særdeles veloplagt. Han er på hjemmebane og går til hvert mysterium med sund skepsis og stor grundighed. Selv om han ikke tror på overnaturlige evner, dømmer han ikke folk på forhånd. De skal have lov til at fremføre deres sag, hvorefter Nickell så videnskabeligt som muligt forsøger at efterprøve påstandene. Fx overværede Nickell i 1996 et Mark Walberg Show, hvor gæsterne var to clairvoyante personer. Den ene var Ron Bard, som påstod, at han havde hjulpet politiet med at opklare 110 mordsager og finde 150 forsvundne børn. Bard fremhævede den sag, som han huskede som sin mest vellykkede: To myrdede piger var blevet fundet i sorte plasticsække i Harrison, New York. Bard hjalp politiinspektøren med at identificere pigerne, og ved at se på en nøgle, som også blev fundet i sækken, var Bard i stand til at finde frem til morderne.

Nickell tog Bard på ordet og begyndte at grave i den gamle mordsag. Efter søgen i avisarkiver o.lign. og interviews med de involverede politifolk fandt Nickell ud af, at Bard slet ikke havde været involveret i mordsagen. Hans mor - som også siges af være „psykisk“ - havde af en politibetjent fået lov til at komme med gode råd om pigernes identitet, de formodede mordere m.m., men hendes forudsigelser skød helt ved siden af. Eller næsten: Hun „kunne se“, at morderne boede bag en rød dør - men dem er der også temmelig mange af i New York!

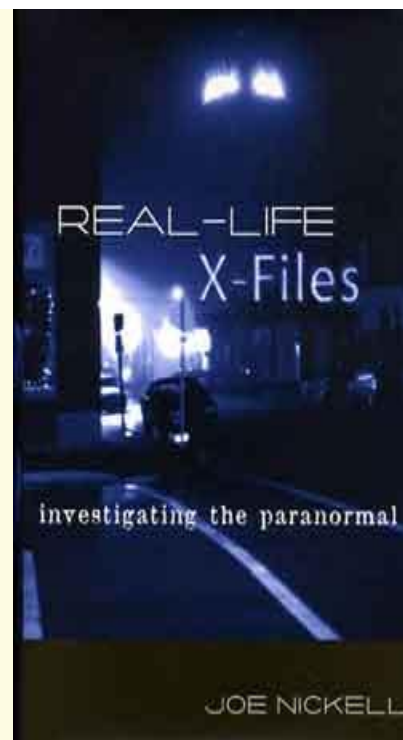
Mordgåden blev løst ved at bruge gammeldags, politimæssige efterforskningsmetoder - og ikke paranormale evner!

Nickell afrunder denne sag med ordene: „Hvis dette er den bedste sag, han kan fremvise, så må de andre virkelig være elendige!“

Mange mysterier har karakter af vandrehistorier - en vens ven har hørt eller kender en, der har oplevet dit eller dat, som ingen kan forklare. Nickell går i sin søgen tilbage til de oprindelige kilder og viser gang på gang, at tidens tand har pyntet gevaldigt på historier, som for længst har fundet deres naturlige forklaring eller knapt er mystiske, men som stadig lever deres gådefulde liv.

At mange mysterier simpelt hen er ganske, gemen svindel kan vel næppe undre. Nickell er dog fair over for ophavsmændene, selv om han er sikker på, at de svindler. I sagen om fx den grædende ikon i den græsk-ortodokse kirke i Toronto, forsøgte Nickell at undersøge det mirakuløse billede og „tårerne“ - selv om han på forhånd ikke havde megen fidus til hverken miraklet eller kirkens præst.

De fleste ville nok på forhånd have sparet sig ulejligheden og hovedrystende have sagt, at enhver er salig i sin tro.

Joe Nickell: Real-Life X-files: Investigating the Paranormal, The University Press of Kentucky 2001, 326 sider, indb., ill. US\$ 27,50.

Det lykkedes dog Nickell under stort ståhej - da kirken var invaderet af hundredvis af troende - sammen med en fotograf og journalist fra »Toronto Sun« at komme så tæt på ikonen, at han kunne konstatere, at det ikke var en ægte ikon, men en religiøs plakat limet op på en træplade og forsynet med smykker og religiøst kitsch skænket af troende.

Tårerne kom ikke fra øjnene, men nærmest fra et sted over panden og så ud til at være løbet ned over hele billedet for nogen tid siden. Tårerne lignede olie og løb slet ikke. Faktisk så det ud, som om der var pøset olie på billedet før seancen. I betænkelig nærhed af madonnaens hoved på billedet hang i øvrigt en olielampe, som skulle flyttes, for at man kunne se hovedet tydeligt.

Det lykkedes ikke Nickell at få fysiske beviser med sig i form af en prøve af de mirakuløse tårer, så efter besøget i den overophedede kirke begyndte han at grave lidt i præstens fortid. Det viste sig, at præsten tidligere havde været tilknyttet andre kirker, som alle på et tidspunkt havde madonnabilleder, der begyndte at græde mirakuløse tårer og altid på et tidspunkt, hvor kirken stod og manglede penge. På et hængende år blev de imidlertid gælden kvit, da pilgrimme begyndte at strømme til og skæppe i kirkebøssen. Desuden var præsten blevet smidt ud af en anden menighed pga. uærlighed, og fordi han havde arbejdet på et bordel!

Nickell illustrerer også forbilledligt, hvordan fx et begreb som efterrationalisering spiller ind mht. troen på det paranormale.

Mange rapporter om mystiske hændelser (fx ufoobservationer og bølger af monsterobservationer) er ofte udtryk for det, som psykologer kalder contagion („smitte“). Begrebet kan bedst illustreres med et eksempel:

I 1978 stak en lille panda af fra en zoologisk have i Rotterdam. Dette resulterede i over 100 panda-observationer over hele Holland. Det viste sig imidlertid, at pandaen var blevet dræbt af et tog få meter fra den zoologiske have - så ingen kunne af indlysende årsager have set det sjældne dyr. Men hvorfor observerede folk så pandaer i massevis? Svaret er contagion: Vores forventninger kan få os til at misfortolke det, vi ser. En person ser ud ad øjenkrogen en mørk skygge, der krydser gården - en hund bliver til en „panda“. Senere kommer der svindelnumre til, så de mange observationer bliver svære at finde hoved og hale på. Det bliver svært - nærmest umuligt - at finde en løsning, der kan forklare alle observationer, og mystikken består.

Gang på gang viser Nickell i bogen, at tilsyneladende uforklarlige hændelser kan forklares som værende helt naturlige - bare man kender lidt til fysik, kemi, logisk sans og den menneskelige psyke - og så er det bestemt ikke noget minus, hvis man som Nickell kender lidt til trylleriets kunst.

Bogen er underholdende læsning og kan sprede lidt sund fornuft i en verden, som helst vil tages ved næsen. Fordi noget er uopklaret, behøver det ikke nødvendigvis at være uforklarligt.

Joe Nickell bliver ofte brugt som konsulent i diverse tv-shows og udsendelser, som beskæftiger sig med mystiske emner. Han er en flittig skribent i nyhedsbrevet Skeptical Briefs og tidsskriftet Skeptical Inquirer, ligesom han har skrevet en hel del bøger, bl.a. den anbefalelsesværdige Looking for a Miracle - weeping icons, relicts, stigmata, visions & healing cures, Prometheus 1998.

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.

Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:

Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.